

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۲۰

آصف بهاند

لنډی، د ثبوتلو ستونزه

۳۹۹مه برخه

خان به بیخي درنه راتولکړم
له ما نه تنگه یاره، نه دې تنگومه

د یار شه دواړه برخې خوارې
دلته بی یاره، هلته واره دوزخونه

د مسیجونو یار دې زه یم
په روح افزا شونډو دې بل مزی کوینه

د لنډیو د دې برخې لهپاره دا لنډی برابرې شوې دي:

چې د چا خپل یار بی وفا وي
څه به ملا وي، څه د غاړې تاویزونه

چې ماخوستن شي، زړه می تنگشي
کت می کفن شي، غم می خوب ته نه پرېږدینه

خلک به وایي چې ویده دی
ما به د یار کوڅې خان وژلی وینه

خان به بیخي درنه راتولکړم
له ما نه تنگه یاره، نه دې تنگومه

څه نازولي یې کرار کړل
په هدیرو کې زولني دي، که میخونه

که راته گوري، درته گورم
که راته نه گوري، پروا دې نه ساتمه

کوژده می نه ده، ولې ژاړې
موږ کره هسې میلمانې راغلي دینه

کلي ته درغلم، ته نه وې

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

خړو کوڅو کې دې یوازې گرځېدنه
 بلې ته راغله، مور ته ژاړي
 رانجه ترې غواړي، یار ته سترگې توروینه
 پرغټو سترگو یې مین شوم
 ځکه مې غټې - غټې اوښکې پرمخ ځینه
 په انتظار مې اوسه یار ه
 که مرگ رامخکې نه شو، تاله به درځمه
 پر ما به غبرگې بنې راشي
 لالې دې نورې پیسې نه گټي مینه
 دغه عادت راته سوړاور شو
 چې ویې نه وینم، نرۍ تبه مې شینه
 د سره ټیکري پیڅکه مې نیسه
 بدنامه بڼه مې چې تاوان درباندي شمه
 د یار شه دواړه برخې خواړې
 دلته بې یاره، هلته واره دوزخونه
 د مسیجونو یار دې زه یم
 په روح افزا شونډو دې بل مزې کوینه
 د ډیرانه پرسرمي شپه وای
 یار راسره وای، خیر به خلکو راکاونه
 د بېلتانه زور مې لیدلي
 په میږي پښه نه ږدم چې یار بې پاتې شینه
 د هیریدو نه ئې جانانه
 له جدای سره دې ځان عادتومه
 د زړه پرسرمي اور بلیږي
 که څوک تودیږي، زما خوا له دې راځینه
 داسې دله باندې مین شوم
 چې ټوله ناسته یې د ښځو منځ کې وینه
 د زرگي زور مې ویلي شوی
 ژونده مزل دې لڼدوه، ستړی دې کرمه
 د پېغلو زړونه فولادي دي
 یو یار یې مړ وي، بل ته سترگې توروینه
 زرگيه څه درباندي وکړم
 نه دې بلا خوري، نه دې پیغلي قبلوینه

زما يو تهوې، بل مې خدای و
خدای خو مې شته او تا يوازې پرېښودمه

زما قسمت په خوب ويده ده
د خلکو وختل اسمان ته قسمتونه

زما تصوير ټوټې، ټوټې کړه
په زور نارې کړه چې ياري دې نه کومه

زما يارۍ ته به ټينگ نه شي
زه له اتيانزو نه يو کميس کومه

راځه - راځه کلي تا راشه
ته به توتان خورې زه به ستا ديدن کومه

ستا د ديدن باران دې وشي
که لارې خټې شوې، موزې به پښوکومه

سترگې رنجو باندې تورېږي
د ظالم لور په کې کڅورې تشوينه

سپرلۍ به څوځلې بيا راشي
راخوبه نه شي مرگ خوړلي صورتونه

بښکاره دې نوم اخيستی نه شم
د زړه له سوخته دې ټپو کې يادومه

لاس په ولاړې راچاپير که
تر کښتستوپورې مې صبر رانهځينه

له بېلتانه نه دې خوند اخلم
چې چېرته ځان ته شم، په چغو وژارمه

وطن او مور وپلار خواږه دي
زه دغه درېواړه پرېږدم، تا سره ځمه

نن مې ترسترگو - سترگو کېږي
خدای دې په خوب کې راته راوړله مينه

ته بې وفا شوې، زه دې هيرکړم
زه بې وفا نه يم چې تا به هېرومه

يا به زما نصيب خراب وي
يا به دا ټولې يارانې همداسې وينه

نور بيا

د ليکوال نورې ليکنې په لاندې لينک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>